

ಸುಮ್ಮ ನೋಡೊಂತ ನಿತಿದ್ದು. ಒಂದ್ ವರ್ಷದಿಂದ ನಮ್ಮೀಗೆ ಯಾಕ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಜೋರಾಗಿ ಒದರಿ ಕೇಳಬೇಕು ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಯಿಗೋಳು ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ.' ನನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ಅವಳ ನೆತ್ತಿ ಸವರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಎಲ್ಲ ಅಚಾನಕ್, ಅತಿರೆಕಳಳ ಹಿಂದೆ ಹೀಗೊಂದು ಕರಾಳ ಇತಿಹಾಸವಿಳ್ಳೇ ಇರುತ್ತದೆಯೇನೇ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಟ್ಟೆಲ್ಲಿಯಬೇಕೆನ್ನವಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಕೈ ಜಗಿದಳು. 'ಒತ್ತಾ ಒತ್ತಾ ನಮ್ಮು ಸುಂದರ ಹೊಡಡ ಕುಂತಾಳಿತ್ತಿದ್ದು. ಯಾರರ ಎವ್ವರ ನಮ್ಮ ಪಕಳಿ ಹರೇಲಿ ದಿನಾ ಅವನನ ರೆಕ್ಕಿಗಳೆ ಅಂಟೆಮೊಂದು ಹಾಕೋತ್ತಿರಬೇಕು. ಈಗ ಹೇಳೇನಿ ಇನ್ನ ಆ ಅಪ್ಪ ಅನ್ನಿಸ್ಮೊಂದಾಂವಾ ಸಟ್ಟಿಕೆಚೆನ್ನಾಗವ್ವ ಅಂಟೊಂದಿಲ್ಲ ನಿನ್ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕ ಇನ್ನೇನರ ನಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಗ್ ಬಂದಾ ಅಂದ್ರ ರೆಕ್ಕಿ ಹೋಗಿ ಖಿಡ್ಲಾನ ಆಕ್ಕೆತಿ ಮತ್ತೊ ಅಂದಿದ್ದೀ ಸ್ಟೋ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೀರಿಯ ಪಕ್ಕ ಕಪ್ಪು ಬಾವಲಿಯೊಂದು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಹೇಗಿವಳ ಕುದಿ ಇಳಿಸುವುದೆಂದು ಬಂದೊಂದೇ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿಯಹಕ್ಕಿದೆ. ಅವಳಿ ಹಿಂಬಾಲಿದಳು. ಆ ದಿನ ಇವಳು ಬಟ್ಟಲುಮನೆಗೆ ಹೋಡಾಗ ಇವಳಮ್ಮ ಸಣ್ಣಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, 'ಇಡ್ಲತ್ತಾ ದ್ರು ಒಬ್ಬಾರ ಒಬ್ಬಾರ ನನ್ ಮಗಳ ಮನಸ್ಸನು ಅರಳಾಗ್ನಾನಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾದ ಕಾದೇ ಆದ್ದ...' ಆದ್ದ ಬಾತ್ತಾಮಿನ ಚೆಲಕ ಮಾತು ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಈಗಿಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ತಿರುಗಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ ಎನ್ನಿಸಿತು.

'ಹೇಯ್ ಶಾಕು, ನೋಡಲ್ಲಿ ಆ ಚಂದಪ್ಪ ಆಗಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಅದೆವ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೌಡ್ ಕೇಳಿಸ್ತೋಳ್ಳಾತಾನು? ಅಂಥಾ ಥಂಪನಾಂವೋಬ್ಬ ನಮಗೂ ಬೇಕು ಅನ್ನಾದ್ದಿಲ್ಲಾ? ನಾನಂತರೂ ತುದಿಗಾಲ್ ಮ್ಯಾಲ್ ನಿಂತೇನ್ನು, ಹೇಳು ನಿನ್ ಹುಡುಗಾ ಹ್ಯಾಂಗಿರಬೇಕು ಅಂತ.' ಅವಕು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಮಾಡಿ ನಕ್ಕತ್ತಗಳು ಅದುರುವಂತೆ ನಕ್ಕಳು. ಅದೆ ಬಾವಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಲೆಮೇಲ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಇಡ್ಲಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಚೂಡಿಯೋಳಗಿನಿಂದ ಕೈ ಹಾಕಿ ಬೇನ್ ಹಿಂದಿನ ಬ್ರಾ ಹುಕ್ಕನ್ನ ಪಟ್ಟನೆ ಬಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಳು! 'ಇಂಜ್ ಹೇಚ್' ತಗಿದ ದ್ವನಿಯೋಂದಿಗೆ ಭುಜದ ಬಳಿಯ ಸಾತ್ತಾ ಪ್ರಾ ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಸಣ್ಣಗೆ ಚೆವರಿದೆ. ಈ ಅಪರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇನಾದರೂ ತಿರುವ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಶಾಕು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬ್ಬ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಬಂದರಮೇಲೊಂದು ಆಕಳೆ ತಂದುಕೊಂಡೆ.

ಮಹಡಿಯಿಂದಿಇದು ಮನೆಯೋಳಗೆ ಬಂದಾಗ, ನೆನು ದಿವಾನಾ ಮೇಲೆ ಮಲಗು ನಾನು ಕೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಆಕೆಯೇ ಹೇಳಿದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಣ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಹಾರಿಹೋದಂತಾಯಿತು. ಅದರೂ ಶಾಕಾಂಬರಿ ಮತ್ತುವಳ ಅಮ್ಮನ ಪರಿಷ್ಟಿ ನೆನೆದು ನಿದ್ದೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ; ಅವಳ ಅಮ್ಮನ ಎದೆ ಬೆಗನ್ನೆ ಬ್ರಿಡಿದಾಗ ಹಾಲು ತರಲೂ ಹಣವಿಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಲೀ ಪ್ರೋವಿಧಿಬಾಟಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಹಿಟ್ಟಿನ ತೆಳುಗಂಜಿ ಸುರಿದು, ನಿಪ್ಪಣಿನ ತಾತು ತುಸು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ಚೆರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತು. ಅದರೂ ಎದೆಗಾವ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಶಾಕಾಂಬರಿ ರಚ್ಚೆ ಹಿಡಿದಾಗೆಲ್ಲ ಅವಳ ಅಮ್ಮ ಜೊರುಹೊರಾಗಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು, ಕ್ರಮೇಣ ಶಾಕಾಂಬರಿಯೂ ಅಮ್ಮನಿಂತ ಜೋರಾಗಿ ಕೇಕೆ ಹೋಡೆದು ನಗಲು ಕಲಿತ್ತಿದ್ದು, ಆಕೆ ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾದಾಗೆಲ್ಲ ಅಮ್ಮನೇ ಚೆಡ್ಡಿ ಬಾಬಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರ್ದು...

ವಿನಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ವಿನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಮಕ್ಕಳು, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಿಗಾಢವಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಎಮ್ಮೋ ಸಲ ಗೊತ್ತೇ ಆಗುವಬ್ದಿಲ್ಲ.

ಕೋಕೆಯೋಳಗೆ ಶಾಕಾಂಬರಿ ಯಾವುದೋ ಕಾಮಿಡಿ ಸಿನಮಾ ನೋಡುತ್ತ ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ತಾ ಮುಸುಮುಸು ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಂದ್ರ ದೇವಿ ಶಾಂತಾದಳು! ನನ್ನ ಕಹ್ಲೆಯಹಕ್ಕಿದವು, ಇನ್ನೇನು